



SLOVO KNĚZE

Učednictví je riskantní záležitost

Ježíš to nezpochybňuje. Vůbec ne. Ve skutečnosti věnuje hodně času tomu, aby se ujistil, že jeho učedníci vědí, jak nebezpečná bude jejich budoucí cesta jako jeho učedníků!

Budou čelit pronásledování, odmítání, nebezpečí, mučení, zákazu, dokonce i smrti. Přesto je k tomu povzbuzuje. Proč? Protože Boží poselství naděje lidstvu je tak důležité! Ježíšova oběť a příslib proměny srdcí, proměny světa a zaslíbení budoucího života jsou tak důležité!

Boží poslání je tak důležité, že Ježíš strávil tři roky přípravou lidí, o kterých věří, že budou mít odvahu se ho ujmout. Nevyvěsil nápis: „Hledá se 60 schopných lidí, kteří jsou ochotni riskovat svůj život pro víru a společenství.“

Ne, své učedníky si pečlivě vybíral. Kultivoval je, vyučoval, vychovával, motivoval jejich srdce a zažehl v jejich duších oheň pro Boží poslání lásky ke světu. A pak je skrze moc Ducha svatého poslal do světa. A oni se zápalem šli. Výsledek? Zrod církve.

Když apoštolové vyšli, věděli přesně, proti čemu stojí. S čím se mohou setkat. Stejně jako Abrahám, Jakub a další před nimi se vydali na misijní pole s otevřenýma očima, ale v očekávání neočekávaného, připraveni na to, co je může potkat, ale s otevřenou náručí a srdcem, aby žehnali a milovali na každém kroku. To je riskantní záležitost.

Je, ale také přináší odměnu. Když jste totiž ochotni podstoupit velké riziko, sklídíte také velkou úrodu. Nejenže je to „příběh“ Bible, ale je to i mantra těch, kteří dobře rozumí lidské psychice: psychologů, koučů, podnikatelů, těch, kteří se v životě stále učí. Ti nám chtějí říci, že rizika mohou být nepříjemná, ale také vytvářejí příležitosti, umožňují růst, podněcují kreativitu a zvyšují naše šance na úspěch v jakémkoli předsevzetí, do kterého se pustíme. Většina smysluplných životních okamžiků se rodí díky podstoupení rizika, ať už jde o novou práci, nový vztah nebo povýšení. Každý vynálezce, každý držitel patentu, každý vědec, každý majitel firmy chápe význam rizika.

Většina úspěšných majitelů firem nejprve několikrát neuspěla. Většina úspěšných autorů byla se svými rukopisy odmítnuta, někdy až

40-krát nebo 50-krát. Většina úspěšných vztahů se rodí po schůzkách s lidmi, kteří se nezdají být kompatibilní.

Ano, většina církví jednou něco zkusila a rezignovaně řekla: „To jsme zkusili. Nefungovalo to. Nikdo nás nemá rád. Vzdejme to.“

Proč se tak bojíme riskovat? Protože náš strach z neúspěchu nás brzdí, drží nás na místě, brání nám jít kupředu, růst v učednictví, spoléhat se na svou víru, vykročit ze svých dveří.

Ale Ježíšovi učedníci věděli, a učil je to sám Ježíš, a víme to i my ze svých životních zkušeností a vlastních dobrodružství, nic nezískáme, když nic neriskujeme. Neúspěch je nevyhnutelný, pokud se vyhýbáme riziku.

To, co Ježíš udělal pro své učedníky v procesu jejich mentorování a přípravy, musíme dělat i dnes: musíme přistoupit jinak k tomu „jak chápeme neúspěch“, ne jako konec, ale jako kámen na cestě k úspěchu.

Jde o to vytvořit takové společenství, které dovolí, aby „neúspěchy“ byly součástí učícího procesu, a aby nešlo o poměrování se s nějakým standardem nebo cílem. Znamená to, že vaše víra je o uzdravování a lásce, o vztazích a pěstování naděje v druhých, místo abyste ji měli jako cíl, kterého musíte dosáhnout, abyste naplnili lavice kostela nebo vylepšili finance.

Správná motivace plus zdravý pohled na neúspěch se budou rovnat mysli a srdci otevřeným k riskování, ke zdravému riskování, které vás může dovést k nejlepším dobrodružstvím vašeho života. Nikdy totiž nevíte, kdy přijde ten den, kdy se setkáte s nečekaným!

Je tam venku nebezpečno? Určitě existují rizika. Ale také velké odměny!

Lidstvo může být někdy zlomyslné, odsuzující a útočné. V dobách neklidu se může zdát, že se v lidské povaze projevuje to nejhorší.

A přesto, lidé nás mohou také překvapit a v jednom kouzelném, jedinečném okamžiku si můžeme být jistí, že se něco doopravdy změnilo.

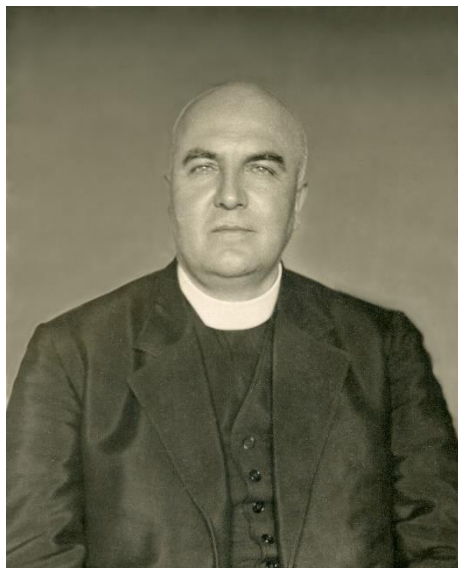
Ján Halama SVD, farář

Mons. Alois Tylínek

Na sklonku prázdnin jsme si připomněli sto čtyřicáté výročí narození Aloise Tylínka. Katolického kněze a politika, v jehož bohatém životě se odrazilo celé pohnuté dvacáté století.

Narodil se 20. srpna 1884 v Mančicích na Kolínsku (za Polními Voděrady). Vystudoval kolínské gymnázium a českou teologickou fakultu pražské univerzity (tehdy jazykově rozdělené).

30. června 1907 byl ve svatovítském chrámu vysvěcen na kněze a krátce poté, 7. července, odsloužil svou první mši svatou v klášterním chrámu Nejsvětější Trojice v Kolíně. V letech 1907–1910 působil jako kaplan a později administrátor v Černoučku pod legendárním Řípem a následně jako kaplan (kooperátor) na neméně legendárním pražském Vyšehradě.



Alois Tylínek. SOkA Kolín.

Přišla první světová válka a Tylínek narukoval jako polní kurát nejprve na tzv. haličskou a později italskou frontu. Roku 1918 se vrátil na Vyšehrad a o čtyři roky později získal svoji vlastní farnost v Praze – Nuslích, v které vydržel (s výjimkou internace za druhé světové války) až do penzionování v roce 1959.

Po roce 1918 se začal výrazně zapojovat do politiky. Jako člen Československé strany lidové byl v podstatě po celou první republiku členem pražského (ústředního) městského zastupitelstva a městské rady. V roce 1934 se stal náměstkem pražského primátora. Tuto funkci zastával do počátku roku 1938 a poté od roku 1945 až do 1. března 1948. Po válce se stal také poslancem Ústavodárného národního shromáždění. Výčet všech jeho aktivit by dal na několik stránek. Je až pozoruhodné, v čem všem se angažoval. Výrazně se zapsal do historie Orla, dokázal pracovat s mládeží, ale byl například i členem správní rady pražských elektrických podniků či náměstkem generálního ředitele hypotéční banky.

Především byl ale vynikajícím kazatelem. Měl nádherný vznosný baryton a perfektní dikci. Jeho kázání byla poutavá. Chodívali na ně i „nevěřící“.

Upřímně říkal, co si myslel, a tak měl problémy v každé době. Svými temperamentními výroky (zejména politickými) se dostával do křížku s úřady již za první republiky. Horší situace nastala po okupaci v roce 1939. Brzy se dostal do hledáčku pražského gestapa.

Ve svých vlasteneckých a hojně navštěvovaných kázáních dával najevo svůj nekompromisní postoj k okupantům. Jednou například řekl: „znám země, kde mají krále a prezidenty, pouze banda vrahů a lupičů má svého vůdce“. Na jaře 1940 byl zatčen a odsouzen na dva roky za hanobení říše. Po vypršení trestu byl ovšem převezen do terezínské Malé pevnosti a poté do koncentračního tábora v Dachau s doložkou návrat nežádoucí. Všechny útrapy přežil.

Po válce získal řadu vyznamenání (stal se nositelem Válečného kříže 1939–1945, Československé medaile za zásluhy I. stupně, francouzského vyznamenání Čestné legie aj.). Nebyl ale bojovníkem, jen člověkem, který si dokázal stát za svým a nebál se to říct.

Po návratu z koncentračního tábora už neměl tolik sil na politické půtky. Na počátku roku 1948 se v souvislosti s komunistickým pučem vzdal všech veřejných funkcí. V lednu 1950 byl ale překvapivě jedním z prvních kněží, kteří podepsali Slib věrnosti republice. Na příslušném shromáždění měl prohlásit, že již přežil řadu režimů a kde je jim konec, ale církev svatá je věčná. Přestože v padesátých letech již nijak výrazně nevystupoval, byl stále pod bedlivým dohledem státní bezpečnosti, která o něm vedla objektový svazek.



Rok 1947 – vedle Aloise Tylínka (vlevo) stojí Milada Horáková a Antonín Zápotocký. SOKA Kolín.

Často bývají připomínány dvě poválečné události, kterých se zúčastnil. Nedlouho po návratu z koncentračního tábora byl požádán (či to snad byla jeho vlastní iniciativa?), jestli by se neujal pohřbu bývalého protektorátního prezidenta Emila Háchy. Pohřeb proběhl 30. června 1945 v časných ranních hodinách na uzavřeném a střeženém Vinohradském hřbitově za účasti jen několika nejbližších příbuzných.

22. května 1946 byl povolán do pankrácké věznice, která ležela v jeho farnosti, ke K. H. Frankovi. Bylo to jen několik minut před jeho popravou. Tylínek mu nabídl zpověď, Frank odmítl.

V roce 1959 odešel na odpočinek a rozhodl se navrátit do Kolína. Měl zde v Havelcově ulici malý domek po rodičích. Hospodyni mu dělala další rázovitá postava našeho města Josefa – „Pepka“ – Lohrová. Alois Tylínek zemřel v Kolíně 27. srpna 1965 a byl pohřben na kolínském centrálním hřbitově. Doba již byla trochu uvolněnější, a tak se mohl uskutečnit pohřeb, kterého se zúčastnilo množství lidí a vedl ho apoštolský administrátor pražské arcidiecéze František Tomášek.

Na závěr připomeňme, že v roce 1946 udělilo Mons. Aloisi Tylínkovi město Kolín čestné občanství.

A ještě jedna drobnost, jeho synovcem byl Alois V. Kubý, v 60. letech kaplan v Kolíně, později působící v Obříství u Mělníka.



Pohřeb Aloise Tylínka v roce 1965. SOkA Kolín.

Jubilejní rok 2025

Co je jubileum? „Jubileum“ je označení významného roku; název je odvozen od nástroje, který se používá k jeho zahájení. V tomto případě je tímto nástrojem yobel, beraní roh, který se používá k vyhlášení Dne smíření (Jom kipur). Tento (židovský) svátek se koná každý rok, ale zvláštního významu nabývá, když označuje začátek jubilejního roku. V Bibli o tom můžeme najít první zmínku: Jubilejní rok se měl připomínat každých 50 let, neboť se mělo jednat o rok „navíc“, který se měl konat každých sedm týdnů po sedmi letech, tj. každých 49 let (srov. Lv 25,8–13). Přestože nebylo snadné jej zajistit, měl se vyznačovat jako doba obnovení řádného vztahu s Bohem, mezi lidmi navzájem a s celým stvořením a zahrnoval odpuštění dluhů, navrácení zpronevěřené půdy a období neobdělávání polí.

Lukášovo evangelium cituje proroka Izajáše a popisuje Ježíšovo poslání takto: „Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy“ (Lk 4,18–19; srov. Iz 61,1–2). Ježíš tato slova naplňuje ve svém každodenním životě, v setkáních s druhými lidmi a ve vztazích, které přinášejí osvobození a obrácení.

V roce 1300 vyhlásil papež Bonifác VIII. první jubileum, známé také jako „svatý rok“, protože je to doba, v níž nás proměňuje Boží svatost. Četnost svatých roků se v průběhu času měnila: zpočátku se slavily každých 100 let, později, v roce 1343, papež Klement VI. snížil interval mezi jubilei na každých 50 let a v roce 1470 je papež Pavel II. stanovil na každých 25 let. Existovaly také „mimořádné“ svaté roky: například v roce 1933 se papež Pius XI. rozhodl připomenout 1900. výročí vykoupení a v roce 2015 papež František vyhlásil Rok milosrdenství jako mimořádné jubileum. V průběhu staletí se měnil i způsob, jakým se jubilejní roky připomínají: původně svatý rok spočíval v pouti k římským bazilikám svatého Petra a Pavla, později přibyla další znamení, například svaté brány. Účastí na svatém roce se získávají plnomocné odpustky.

MODLITBA JUBILEJNÍHO ROKU 2025

Otče na nebesích,
ve svém Synu Ježíši Kristu, našem bratru,
daroval jsi nám víru
a skrze Ducha Svatého
jsi do našich srdcí vlil lásku.
Dej, aby v nás víra a láska probudila
blaženou naději na příchod Tvého království.

Kéž nás Tvoje milost promění
v pozorné pěstitele sémě Evangelia,
které zúrodní lidstvo a vesmír
v důvěrném očekávání
nového nebe a nové země,
až se po porážce mocností Zla
navždy zjeví Tvoje sláva.

Kéž milost tohoto Jubilea
v nás, poutnicích naděje,
oživí touhu po dobrech nebeských
a vleje do celého světa
radost a pokoj našeho Vykupitele.

Tobě, svatý Bože,
ať patří na věčnosti
chvála a sláva na věky věků.

Amen.

Převzato ze stránky jubileum2025.cz



Jubileum Společnosti Božího Slova

Nejen Katolická církev jako celek, ale také řeholní Společnost Božího Slova – verbisté, slaví svoje jubileum a to 150 let od svého založení.

Sv. Arnold Janssen 8. září 1875 založil v malé vesničce Steyl v Holandsku první misijní dům, kde začal s formací prvních kandidátů

pro misijní službu. Proč v Holandsku? Protože v Německu v té době Bismarck prosazoval tzv. Kulturní boj (Kulturkampf), což znamenalo, že se zavíraly semináře, kláštery, někteří biskupové byli ve vězení apod. Něco podobného jsme zažili v době komunismu. V té době například přijeli do Emmauz v Praze benediktiňští mniši z Beuronu. Jim vděčíme také za uměleckou výmalbu klášterního kostela Nejsv. Trojice v Kolíně v tzv. beuronském stylu.

Sv. Arnold Janssen při úvodní mši v prvním misijním domě v Steylu řekl: „Pokud je to Boží vůle, přinese tento dům velké ovoce, pokud to byl jen náš nápad, budeme se bít do prsou a říkat „nebyli jsme toho hodni.“

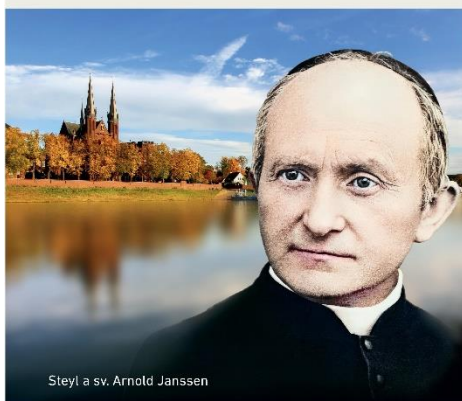
Ukázalo se, že to Boží vůle byla. Dnes mají verbisté téměř 6 tisíc členů – kněží a řeholních bratří a působí v 84 zemích světa. Navíc jim pomáhají misijní sestry Služebnice Ducha Svatého a kontemplativní sestry Služebnice Ducha Svatého ustavičné poklony.

Společnost Božího Slova má dva světce: Sv. Arnolda Janssen – zakladatele a sv. Josefa Freinademetze – prvního misionáře v Číně, a čtyři blahoslavené mučedníky z doby druhé světové války: Gregorze Frackowiaka, Stanislava Kubistu, Alojze Ligudu a Ludvika Mzyka. V procesu je blahověření otce Mariana Želazka, který působil jako misionář v Indii.

Jako motto jubilea bylo zvoleno: „Svědčit o světle: ze všech končin každému člověku“. Vychází z textu evangelia podle Matouše „Vy jste světlo světa“ (Mt 5,14) a hlavně odkazuje na toho, kdo je pramenem



Svědčit o světle:
ze všech končin
každému člověku



150 LET
SPOLEČNOSTI BOŽÍHO SLOVA
1875 – 2025

světla, Ježíše Krista, pravé světlo, které osvětluje každého člověka (Jn 1,9) a proto je potřeba o něm svědčit celému světu.

Také verbisté budou mít v jubilejním roku své projekty a aktivity. Můžete je průběžně sledovat na stránce verbisti.sk.

Ján Halama SVD, farář

Seriál: 120“ o liturgii

Slavení eucharistie

(22) Proměňování

Napadlo Vás někdy, komu jsou určena slova kněze: „Toto je moje tělo, toto je moje krev...“

I člověk, který do kostela příliš nechodí, pochopí, že proměňování má zcela výjimečné postavení. Všichni klečí, kněz se modlí pomalu a zřetelně, zvoní zvonky, oblak kadidla zahaluje oltář. Proměňování je ta část, v níž kněz pronáší slova z poslední večeře: „Toto je moje tělo, toto je moje krev...“ Kněz se zde modlí k Bohu Otci a také tato slova nejsou adresována lidem v kostele, ale jsou součástí modlitby. Je dobře, že je lidé slyší. Je dobře, že jsou česky. Protože tak se mohou všichni k této důležité modlitbě kněze připojit nasloucháním.

Kněz cituje Ježíšova slova, a protože Ježíšovo slovo je pravdivé a protože Ježíš sám je živý, chléb přinesený na oltář, víno nalité do kalicha, jsou opravdu při každé mši svaté Kristovým tělem a Jeho krví. Středověké slovo transsubstanciacie (přepodstatnění) znamená, že chuť, vůně, tvar a podoba chleba a vína zůstaly, ale zároveň jejich podstata se změnila. Po proměňování k eucharistickému pokrmu přistupujeme se stejnou úctou a láskou, jako k samotnému Pánu.

Pozdvihnutí proměněného chleba a vína má zcela praktický důvod. Toto gesto se ve mši objevilo ve středověku, kdy lidé přestávali chodit ke svatému přijímání, a zrak zprostředkoval jediný kontakt s eucharistickým Kristem. I když dnes se ke svatému přijímání opět chodí, kněz hostii a kalich pozvedá právě proto, aby všichni mohli na Pána pohlédnout a klanět se mu.

P. Radek Tichý

Pro časopis Bartoloměj přepsal Martin Prokop

OKÉNKO DO FARNÍ CHARITY

Milí přátelé kolínské farní charity,

nejprve bych chtěl předat informace o poslední zahraniční služební cestě – tentokráte do Indie. Arcidiecézní charita Praha v Indii podporuje kolem 27 organizací, jako jsou např. školy nebo nemocnice. Platí ale také školné pro děti a organizuje velmi rozšířenou Adopci na dálku.

Tentokrát jsme vyrazili jen ve dvou, a to s ředitelem Arcidiecézní charity Praha Ing. Jaroslavem Němcem. Cesta byla naplánována jako velmi intenzivní co do zastávek na jednání. Cílem bylo zjistit zejména současnou situaci u místních biskupů, s kterými spolupracujeme a v jejichž diecézích jsou realizovány zmíněné projekty, konkrétně ve státě Karnataka, kde máme většinu projektů. Celkově jsme jednali s pěti biskupy a jedním arcibiskupem, v podstatě každý den s jedním. Když si srovnám itinerář cesty, zastávky byly následující: Praha – Frankfurt – Bengalúr – Gulbarga – Karwar – Belgaum – Honnawar – Udupi – Shimogga – Bengalúr – Frankfurt – Praha. Vše absolvováno letadly nebo auty.

Velkým zážitkem pro mne byla návštěva velkého kampusu v Honnawaru, který vybudovala sestra Maria Goretti – jedná se o velkou nadregionální nemocnici a vzdělávací institut (porodnictví a ošetřovatelství), což je pro místní společnost velkým požehnáním, protože nejbližší dobrá nemocnice je vzdálena 100 km. Kvalita sice může být pro zhýčkaného Evropana diskutabilní, ale opravdu nelze násilím vtěsnat evropské standardy do mimoevropských zemí, protože by tam místní vůbec nechodili. Platí zde pravidlo – pomoc musí být účelná, ale zároveň musí odpovídat místním poměrům.

Také určitě nezapomenu na návštěvy několika podporovaných rodin. Např. rodina, které během covidu zemřelo dítě a rodiče byli propuštěni ze zaměstnání (velmi typická situace). V rámci projektu byl rodině v podstatě zaplacen celý mobilní stánek na výrobu čapátí (placek) s náplní pro studenty místní školy. Evropan by takový stánek (viz foto) nejspíš nevyhledal, ale pro místní je to skvělý nadstandard a rodina tak může vlastní silou překonat těžkou situaci.



Mobilní stánek na výrobu čapátí (placek) s náplní. Foto: P. Zavřel

Na druhé straně mě zasáhl příběh paní, jejímž dětem je z darů placeno školné. Důvodem je dialýza, kterou paní pravidelně absolvuje. V těchto krajích to obvykle znamená jasný rozsudek s konečnou prognózou (transplantace jsou drahé a jen pro bohaté). Pravidelnou práci žena mít nemůže, pouze drobné přivýdělnky. Manžel pracuje ve vedlejším městě jako taxikář, domů se dostane jednou dvakrát za měsíc. Velkou zásluhou dárců tak děti budou mít lepší vzdělání a tedy i budoucnost.

A když jsem se zmínil o vzdělání, jedním z přínosů pracovní cesty bude podpora výstavby školy v Gulbarze. Se vzděláním v Indii je to podobné jako v Ugandě a podobných rozvojových zemích, kdy státní školy sice existují a jsou zadarmo, ale kvalita je mizerná a mnohdy se ani neučí. Dítě tak v podstatě nemá dobrou budoucnost. Je proto potřeba budovat školy nové, zajišťovat kvalitní učitele (nebo učitele obecně) a k tomu jsou zapotřebí finanční prostředky. A za to všechno patří dárcům velké poděkování.

V příštím článku se můžeme podívat na indické zvyky, se kterými jsme se v průběhu setkali.

Závěrem jen pár slov ke kolínské charitě. V první řadě, budu poptávat zajištění kamerového systému na budově Komunitního centra svatě Zdislavy, situace s vandalismem je opravdu tristní. A jelikož městská policie nyní nemá rozpočet na pořízení a instalaci kamery, chtěl bych učinit několik poptávek a vypsát sbírku na zajištění vlastní kamery.

Děkuji za vaši pozornost a podporu, s přáním všeho dobrého

Petr Zavřel

Naděje v Novém zákoně

O naději v Novém zákoně vypráví evangelisté. V ekumenickém překladu slovo naděje nalezneme v Matoušově evangeliu, kde evangelista připomíná výrok proroka Izaiáše po uzdravení v sobotu v chrámě člověka s odumřelou rukou a po dotazu farizeů o uzdravování v sobotu: „...A v jeho jménu bude naděje národů.“ (Mt 12,13-21)

Tento výrok nás nasměrovává k naději v Ježíše, který nad námi bdí.

Za to svatý Lukáš v 6. kapitole slovo naděje používá přímo v řeči samotného Ježíše, který kárá u bohatých jejich pokrytecké chování: „Půjčujete-li těm, u nichž je naděje, že vám to vrátí, můžete za to čekat Boží uznání? Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby to zase dostali nazpátek.“ (Lk 6,34), v následujících verších nám doporučuje, jak se správně chovat.

V novém zákoně nejvíc o naději mluví svatý Pavel ve svých listech. Ve svém listě Římanům nám opět připomíná Abraháma a jeho životní postoj: „On uvěřil a měl naději, kde už naděje nebylo; tím se stal ‚otcem mnohých národů‘ podle slova: ‚tak četné bude tvé potomstvo.‘“ (1 Řím 4,18) Dále vysvětluje a potvrzuje, jak naděje je nám ku prospěchu a jak je důležitá pro život (srov. Řím 5,4-5; 8,20; 8,24; 12,12), až nakonec propojuje naději s působením Ducha Svatého v našich srdcích. (srov. Řím 15,13)

Naše nejoblíbenější část 1. listu korintským zní: „A tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska.“ (1 Kor 13,13)

V dalších listech vypisuje, jak mu pomohla naděje v Ježíše při všech životních útrapách a jak je za tuto naději vděčný. (srov. Ef 2,12; Kol 1,23; 1.Tes 2,19; 1.Tim 1,1; Tit 2,13; 3,17; Žid 6,11; 7,19; 10,23).

O naději v Novém zákoně můžeme zakončit slovy svatého Petra z jeho prvního listu: „Skrze něho věříte v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a dal mu slávu, takže se vaše víra i naděje upíná k Bohu.“ (1. Petrův 2,21)

Iveta Isabela Anderlová

Ze starých farních kronik

V nedávné době se v naší farnosti konala slavnost biřmování. Může být zajímavé porovnat, jak taková slavnost probíhala před více než sto čtyřiceti lety. I k tomu lze využít kolínskou farní kroniku. Biřmování a celou návštěvu tehdejšího pražské arcibiskupa Bedřicha kardinála knížete ze Schwarzenbergu velmi pečlivě popsal děkan Svoboda:

„Na 30. dubna 1881 ustanovil pan kardinál, že bude v Kolíně studenty a ostatní školní mládež a 1. máje ostatní věřící biřmovati a že předtím má býti kázání.“

Popis příprav návštěvy kardinála Schwarzenberga, která byla spojena s generální vizitací, přeskočíme a přejdeme k popisu samotné události:

„V pátek 29. dubna po 1. hodině od Chvatlin kouřimským předměstím zavítal a na rohu široké ulice sestoupil a do kostela krácel. Po obvyklých obřadech u hlavních dveří s trojími intrádami předstoupil k hlavnímu oltáři, kde jsem požehnání udělil, nato se bral průvod do děkanství – tu následovalo představení hodnostářů a oběd a po něm ve škole až do večera 8. hodiny. Byl u mě obědem po tři dny a sestavil jsem počet pozvaných na každý den 24 osob. Na první oběd v pátek ustanoveni byli tito: pan kardinál Bedřich kníže ze Schwarzenbergu, pan kanovník Karel Švarc, p. sekretář Ferdinand Kalous, p. vikář Antonín Dlask, pan patron, totiž: p. Josef Formánek, mlynář pod zámekem, purkmistr a radové p. Dr. Antonín Cívín, advokát, p. Dr. Jan Sedláček, lékař, p. Dr. Hanč, advokát, p. Karel Knirsch, poštmistr, p. Václav Perner, statkář, dále p. Josef Červinka, továrník, p. Josef Sixta, měšťan, evangelík, p. Čeněk Hevera, říšský poslanec, pan okresní hejtman Josef Hnilička a jeho komisař Blíženeč, pan zemský rada Antonín Mareš a jeho adjunkt

František Rineš, pan okresní starosta Adam Fleischman, pan okresní školní inspektor Michal Kleisner, pan berní Tichý a jeho kontrolor, pan nadinspektor, domácí děkan a jeho kaplan.

Oběd byl takto upraven – rybová polívka z línků s magronkami, nato předloženi pstruzi od Vysokého Mýta, pak špargle, špenát s kotletkami z ryb, ragú, losos s holandskou omáčkou, pečení candáti, sulcovaný rak, zmrzlina, cukroví a ovoce, káva, pivo městské a víno žernosecké 24 let staré. U večeře byli mimo domácích přizváni p. Dr. Civín a Knirsch, poštovní. Po večeři se dostavilo veškeré studenstvo kolínského s městskou kapelou, opatřené množstvím lampiónů různobarevných a postavili se s ohromným zástupem lidstva před děkanství, načež sbor studentů se svými dvěma profesory vešel do děkanství, aby zde v síni zpíval.

Druhý den 30. dubna v sobotu k 8. hodině ubíral se průvod do kostela, kde pan kardinál měl mši svatou, nato držel kázání od velkého oltáře, pak biřmoval mládež celkem.

K 1. hodině byl oběd. Ten den jsem pozval mimo co byli děkanství: pana hejtmana, p. purkmistra, p. Dr. Vojtěcha Vrtátka, advokáta, p. Dr. Rudolfa Štěpána, dva školní ředitele pp. Kaníka a Skalického, p. Aloise Kroutila, ředitele akciového cukrovaru, kde koně pana kardinála byli ubytováni, p. inženýra Vincence Kroutila, p. sládku Pflanzra, p. Jana Brdička, chefa na nádraží, p. Josefa Doušu, z kláštera dva, katechetu Silabu, p. notáře Adolfa Hájka.

Oběd byl: hovězí polévka se svátkem, sulcování úhoří, špargle, garnirované hovězí, zadělaná zvěřina, krocani, nákyb, zmrzlina, cukroví, ovoce, pivo, víno žernosecké též, káva.

Po obědě ve škole zkouška do 8. hodiny. Pak večeře. Mezi večeří přišli hasičové s pochodněmi a veteráni, pak městská kapela, spolkové s pochodněmi, mezitím bengálské ohně před kostelem. Osvětlení města nebylo, an bylo ustanoveno na 9. máje před sňatkem korunního prince. V neděli 1. máje v osm hodin průvod do kostela, poněvadž následkem nachlazení v Zásmukách p. kardinál mši svatou míti nemohl, měl pan kanovník, nato pan kardinál držel kázání, pak biřmoval. Po 12. hodině v děkanství hodnostářové skládali přání, neboť připadalo čtyřiceti pětileté jubileum, kdy pan kardinál na biskupa byl konsekrován.

K obědu, mimo co byli v domě, jsem pro tento den přizval pana patrona jako v pátek, p. hejtmana, p. radu soudního, p. knížete Karla Oettingen-Wallersteina, p. kancléře Antonína Horu, p. barona Berlepsche, pána na Kolínsku, p. Dr. Josefa Machka, advokáta a purkmistra v mé otčině Chrudimi, též tamějšího p. děkana Dr. Františka Umlaufa, p. tajemníka Jana Ubla, z kláštera tři, katechetu Silabu, ředitele Kroutila, Dr. Václava Radimského, mlynáře na Zálabí, p. inspektora školního, gymnaziálního ředitele, Dr. Vrtátka. Oběd byl: hovězí polévka s maltoškami, pstruzi, špargle, velíský salát, garnirované hovězí, zadělávání kapouni, smažená kuřata s hráškem raným, pečená zvěřina od Vysokého Mýta, Buden kabinet, zmrzlina, cukroví, ovoce, pivo městské, víno žernosecké 24 let staré, káva.

Všichni se v tom shodují, že ty hostiny byly jako knížecí. Upravovaly ty pokrmy moje neteře Marie a Josefa Svobodová a přijatá Marie Rubešová, kuchařka. Jak mezi obědem, tak večerí hrála pod okny kapela městská.

V pondělí o sedmé odjel p. kardinál visitírovati do Lošan, v úterý do Starého Kolína a ve středu do Křečchoře, do Kolína k večerí se vracel. Ve středu ve čtyři hodiny zavítal sem z Prahy p. biskup Dr. Karel Průcha, aby pokračoval, kterého jsem na nádraží uvítal. K večerí jsem opět pozval hodnostáře, aby se s panem kardinálem rozloučili, který nato o půl deváté na nádraží při hlaholu zvonů odjel do Prahy a druhý den do Vídně, aby tam císařského prince Rudolfa kopuloval 10. máje. Na nádraží se dostavil sbor učitelský. Ráno ve čtvrtek odjel již pan biskup přes Ovčáry do Býchor a v pondělí o sedmé ráno přes Kolín k Nové Vsi, kde jsem mu u kaple Rodičky Boží sbohem dal. V neděli nato jsem pozval k obědu všechny ty studenty a dva profesory, kteří v pátek panu kardinálu zpívali, bylo nás dvacet čtyři na obědě.“

Pokud některému z laskavých čtenářů přijde tento článek příliš přízemní a zbytečně mnoho zaměřený na gastronomii, hluboce se omlouvám, ale při čtení podrobného líčení všech těch opulentních hostin z pera pana děkana jsem si řekl, že mu nemohu udělat, abych do jeho slov jakkoli cenzurně zasahoval...

Martin Křídlo

OKÉNKO DO DKŠŠ a MŠ

Začátek školního roku 2024/2025

Ani o prázdninách jsme ve škole nezahláli. V budově probíhaly stavební a následně úklidové práce. Rozšířili jsme sborovnu o další pracovní místa, v dalších místnostech je nová podlaha a část balkónu v přízemí budovy jsme předělali na venkovní dřevěnou terasu s novým nábytkem. Významná část celé budovy je nově vymalovaná.

Přeji dětem, studentům a všem zaměstnancům školy, aby prožili další klidný školní rok.

Jan Prachař, ředitel školy

Začátek školního roku proběhl u nás ve Dvouleté katolické škole v pozitivním duchu. Žáci se do školy těšili na své kamarády a také na nově přijaté studenty. Praktická škola dvouletá i obor Pečovatelské služby rozšířil svoje řady o milé a šikovné spolužáky. Jak je již zvykem, v prvním týdnu proběhlo společné představení žáků, focení tříd a především slavnostní mše svatá v chrámu sv. Bartoloměje, kde nás letos potěšil svoji návštěvou Mons. ThDr. Jan Balík PhD.

V pondělí 16. září se na svátek sv. Ludmily konala v Katedrále sv. Víta mše svatá ke Dni církevního školství, na kterou byly tradičně pozvány církevní školy působící v pražské arcidiecézi. Při bohoslužbě celebroid nově vysvěcený otec Mgr. Marián Petr Šárovec, který nás následně pozval mezi spolubratry kapucíny a provedl pražskou Loretu. Pro všechny zúčastněné to byl veliký zážitek. Výlet se i přes nepřízeň počasí vydařil.

Začátkem října nás čeká oblíbený turistický kurz, tentokrát v Hrádku u Vlašimi. Už se všichni moc těšíme a vyprošujeme Boží požehnání na celý školní rok.

Alžběta Zvěřinová (třídní učitelka oboru Praktická škola dvouletá)



Foto: DKSS

Po prázdninách zpět k dětem

Sotva jsme vstřebali všechny zážitky z prázdnin, je tu opět školní začátek. Poslední roky je každý nový školní rok výzvou. Přicházejí nové děti, výchovné styly rodin jsou rozmanitější. A na nás učitelích je najít si správnou cestu k dětem tak, abychom se dotkli všech, a přitom v nich ještě něco pozitivního zanechali.

Vracím se po pár letech od předškoláků zpět k těm nejmladším. Přehodnocuji, co vše je u tříletých, čtyřletých dětí pro život důležité a co mohu přenechat kolegyním do dalších let.

Velmi často se setkávám s dětmi, které mají až příliš volnou výchovu. A děti jsou opravdu středobodem rodiny, takže očekávají, že budeme reagovat stejně jako jejich rodiče a nejlépe hned. Ale pro život v dětské skupině, ve školce, je potřeba nastavit hranice, nastavit nějaká pravidla, která budeme společně dodržovat. Pokud dítě není zvyklé z rodiny, že něco nemůže, nebo, že musí počkat, pak se setká s nepochopením velmi brzy. A děti jsou různé. Některých se to dotkne velice, jiné jsou „splachovací“ a nevnímají to skoro vůbec.

Líbí se mi, co na přednáškách předává veřejnosti Jiří Halda. „Děti potřebují hranice. Respektující výchova není výchova, kde děti mohou všechno. Děti potřebují hranice. Ano, můžeme jim dát na výběr modré nebo zelené triko, ale jestliže je dítě unavené – nastavujeme hranice a říkáme Jdeme spát. Neptáme se, jestli nemá pocit, že by mohlo být unavené. Říkáme jen: Jdeme spát.“

Věřím, že začátek tohoto školního roku, je úspěšně za námi a vzájemně se sžíváme. Klučičí skupinka nejmladších (s jednou holčičkou) je dost specifická. Boří mé představy o vzdělávání a výchově dětí. Sama mám jen dceru, takže i já se učím. Poznávám klučičí svět, do kterého mě děti ve školce pomalu vtahují. Všechno je přímější, rychlejší a „moji“ chlapíci jsou bezvadní. Musím mít v záloze hned několik variant hry, velmi rychle se střídá zájem s nezájmem. Ale velmi rádi zpívají, jsou rytmičtí a krásně doladují. Malování, modelování a střihání je také oblíbené. Moc je baví „přehrabování se“ v čočce nebo v cizrně, zapojujeme i babříky a přesypáváme z misky do misky. Za těch pár dní, co se poznáváme jsem zjistila, že je opravdu důležité mít ve třídě velkou zásobu aut.

Čeká nás společně celý rok a spousta zážitků a dobrodružství, ať už na školní zahradě, na vycházkách, při tvoření a setkávání s rodiči, na výletech. Doufám, že dětem předám vše důležité, co budou v životě jednou potřebovat.

Lenka Dvorníková, učitelka MŠ

Ochutnávka na pokračování z knihy Tomáše Halíka: Chci, abys byl

Chut' napsat menší poznámku, myšlenku, tip, do našeho časopisu Bartoloměj, mám delší dobu. Nejspíš se nebudu mýlit, když napíšu, že spěch každodenních dní známe všichni a ten utlumí i vzletnější přání. V mém případě se, jak to bývá, sešlo pár faktorů a ty mi pomohly se odhodlat. Jeden z nich byl fakt, že se intenzivněji účastním akcí ve farnosti a poznávám v mnoha rozhovorech barevnou paletu názorů a myšlenek mých sester a bratrů ve farnosti. Další velmi intenzivní podnět je mé životní období (zralý věk klepe na dveře, spíše tluče) a v neposlední řadě má profese.

Při mé práci se setkávám s dětmi, dospívajícími a jejich rodiči. No a poslední kapky jsou složeny z několika rozhovorů se známými, kolegy v práci. V práci i mimo ní slyším v rozhovorech, ať už skrytě, či otevřeně, hlad po smysluplnosti nejen individuálního životního příběhu, ale možná celého našeho světa. A já si s vděčností uvědomuji, jaký poklad mi můj rodiče předali a že, bude-li to Boží vůle, objeví ho i někteří z nich (křesťanství). Ovšem jak píše Písmo: Bůh žehná skutkům a ne slovům. Pravděpodobně pro to budu/budeme muset něco udělat. A snad se moc nemýlím, když mám pocit, že tuto touhu v sobě máme ve farnosti mnozí. Jak na to? Jak se podělit o pravdu, dobro, Bibli a Boha a nebýt přitom trapní, povrchní, vlezlí... doplňte dle libosti. A tak přináším zamyšlení na pokračování inspirované knihou Chci, abys byl od Tomáše Halíka.

„Láska je jediná síla, která sjednocuje, aniž by ničila.“ Teilhard de Chardin (vědec, teolog, básník) touto větou vyjádřil svou víru v sílu křesťanství. V takové, „které v sobě probudí vášnivou lásku k Zemi a k hmotě a důvěru v tvůrčí síly člověka i přírody.“ Takovému by snad mohl člověk dnešní doby rozumět.

Halík vznáší otázku, zda je křesťanství ještě v dětském věku a čeká jej skvělá dospělost. Či je již za zenitem světlých zítřků. Aby jako nadějnou odpověď uvedl, že je ve zralém věku, snad za krizí středního věku a tedy připraveno k „objevování pokladu uložených v hloubce“ (změně pohledu dovnitř, místo ven). V tomto místě mě napadá ona často společností vyčítaná omezenost tématu slyšitelného hlasu jisté části katolíků (homosexualita a uznání svazků těchto lidí).

Má-li být nová evangelizace skutečně nová a nejen nostalgicky motivovaná snahou o dobývání ztracených pozic, musí se osvobodit od stýskání po minulosti a vydat se na cestu sebeodevzdávající lásky. Co je tím ale myšleno? Významu se můžeme přiblížit v textu Filipánům 2, 5-9: Necht' je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno.

Halík novou evangelizaci vysvětluje jako “obracení křesťanů, obracení od vnějšímu k vnitřku, od litery k Duchu, od statického k dynamickému, od „bytí křesťanem“ k „stávání se křesťanem.“

Co si ale představit prakticky pod “novou evangelizaci”? Můžeme se nechat vést posledním dokumentem Druhého Vatikánského koncilu Radost a naděje: „Radost a naděje, smutek a úzkost lidí naší doby, zvláště chudých a všech, kteří nějak trpí, je i radostí a nadějí, smutkem a úzkostí Kristových učedníků.”

Jsmo vyzváni k důvěře, že nesplyneme s davem. Naopak to, co bude viditelné znamením našeho křesťanského smýšlení nebudou kříže na praporech „nýbrž právě naše ochota vzít na sebe podobu služebníka.” Staňme se tímto postojem, ve světě zaměřeném primárně na materiální statky, onou „solí země” a snad i „světlem světa”.

Může křesťan skutečně milovat svět, když v Novém zákoně nalezne různá tvrzení, která si na první přečtení odporují? Vyčkejte do dalšího čísla Bartoloměje. Lépe uděláte, pokud Vás ochutnávka inspiruje k vlastní četbě knihy. Vřele doporučuji!

Lucie Růžková Rybárová

KALENDÁŘ AKCÍ V ŘÍJNU 2024

5. říjen (sobota) – Farní den. Koná se v kostele sv. Víta na Zálabí a v komunitním centru sv. Zdislavy. Začátek je v 9:30 v kostele sv. Víta.

13. říjen (neděle) – Průzkum návštěvníků bohoslužeb (sčítání) bude vykonán na všech nedělních mších svatých.

19. říjen (sobota) – Jáhenské svěcení Václava Plánky v kostele sv. Arnolda Janssena v Bratislavě-Petržalce. Začátek je v 10:00.

19. říjen (sobota) – Pouť prvokomunikantů (dětí, které měly naposled první svaté přijímání). Program na Arcibiskupství v Praze začne v 9:00, mše svatá bude v katedrále v 11 hod. Další program bude následovat.

20. říjen (neděle) – Misijní neděle.

Další akce:

3. listopad (neděle) – pietní akt a modlitby za zemřelé na hřbitově v Kolíně. Začátek ve 14:00 v obřadní síni.

3. listopad (neděle) – termín vydání listopadového čísla časopisu Bartoloměj.

20. listopad (neděle) – termín odevzdání příspěvků do listopadového čísla časopisu Bartoloměj.

27. listopad (středa) – Červená středa, připomínka pronásledovaných pro víru.

21. prosinec (sobota) – Adventní duchovní obnova farnosti. Začátek je v 9:30 ve farním komunitním centru u sv. Bartoloměje. Mše svatá bude ve 12 hod. v kostele sv. Bartoloměje.

Krátké zprávy

Slavnost biřmování v neděli 22. září v chrámu sv. Bartoloměje udělil pražský arcibiskup mons. Jan Graubner našim mladým farníkům. Prosíme o modlitbu za všechny biřmovance.

V jubilejním roce 2025 se koná česká národní pouť do Říma. Možnost objednání zájezdu neleznete na webové stránce:

<https://www.farnostkolin.cz/narodni-pout-do-rima-v-r-2025/>

Projekt mříže v chrámu sv. Bartoloměje postoupila v rámci 31. ročníku Grand Prix Architektů – Národní cena za architekturu mezi 50 nejlepších! Podrobné informace o Svatováclavské mříži naleznete na

<https://1url.cz/n1GOC>

V sobotu 7. září se konala mše svatá při příležitosti setkání sdružení Liga proti lepře. Bohoslužbu celebroidal Mons. Jan Balík, Gen. vikář Arcibiskupství pražského.

Eucharistická adorace se koná vždy v pondělí, středu a čtvrtek od 11:00 hod. v kostele Nejsvětější Trojice v Kolíně.

Modlitby otců se konají každé první pondělí v měsíci v 19 hodin ve farním komunitním centru.

Modlitby chvál probíhají každý čtvrtek v 19 hod. ve farním komunitním centru.

Večerní mše svaté v sobotu v 18:00 v kostele Nejsvětější Trojice jsou opět v anglickém jazyce.

Vzhledem k velkému zájmu o letošní farní tábor organizátoři uvažují o možnosti vyhlášení dvou turnusů farního tábora na příští rok. Proto žádají zájemce o předběžné vyplnění internetového dotazníku, aby zjistili, zda kapacity obou turnusů přiměřeně naplní. Dotazník naleznete zde: <https://forms.gle/5jByVABnSH1SWcN48>

Martin Prokop

Farní ples 2025

Milí farníci, připravujeme třetí ročník farního plesu. Ples se uskuteční v pátek 17. ledna 2025 ve Starých Lázních v Kolíně. Hlavním motivem a také mottem plesu bude Tříkrálová sbírka. Výnos ze sbírky chceme věnovat Farní charitě Kolín na podporu rodin, které se nacházejí v existenční tísní.

K naplnění záměru nám může opět pomoci tombola, pokud bude pestrá a zajímavá. Proto se na Vás už teď v předstihu obracím s prosbou, abyste se ohlédlí kolem sebe, případně oslovili svoje zaměstnavatele, známé firmy nebo i jednotlivé osoby, které mohou věnovat věci do tomboly. Posledně jsme s Vaší pomocí získali přes 200 výherních cen. Dary můžete nosit na faru – po jejich přijetí Vám vystavíme darovací smlouvu.

Chceme, samozřejmě, abyste se také dobře bavili – na přípravě programu pracujeme během celého roku a myslíme i na Vaše připomínky z ankety.

Srdečně Vás zvú ke spolupráci, a hlavně k účasti na Farním plese 2025.

Ján Halama SVD, farář

Verbisti skládali řeholní sliby

Na svátek Narození Panny Marie, 8. září 2024, si Společnost Božího Slova připomínala 149. výročí svého založení. Pro Slovenskou provincii to byl zároveň den, kdy spolubratři v dočasných slibech obnovovali své zasvěcení Bohu. Slavnost se konala v Nitře na Kalvárii a začala vzýváním Ducha Svatého. Po čtení z Matoušova evangelia byli představeni spolubratři, kteří v tento den skládali doživotní sliby, konkrétně frt. Peter Nguyen Van Luong a frt. Václav Plánka. Po homilii P. Marka Vaňuša SVD, provinciála Slovenské provincie Společnosti Božího Slova, následoval samotný obřad skládání řeholních slibů čistoty, chudoby a poslušnosti. Při této příležitosti byly mladým misionářům předány misijní kříže.

Po složení doživotních slibů seminaristé frt. Benedikt Kočamba, frt. Américo Fernandes Ceslo, frt. Randriamisaina Nambinintsoa Hajaina a frt. Razafimahatratra Heriniaina Njaraso obnovili své třetí řeholní sliby.

Při této důležité události v životě řeholníka přišli seminaristy povzbudit jejich příbuzní, přátelé, spolubratři a věřící z různých míst působení verbistů, stejně jako Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého a zasvěcení z jiných řeholních kongregací.

Vyprošujeme našim seminaristům sílu, horlivost a věrnost ve snaze žít podle evangelijních rad.

Fr. Benedikt Kočamba SVD

Zdroj: www.verbisti.sk/verbisti-skladali-reholne-sluby/

Zápis ze 4. jednání farní pastorační rady Římskokatolické farnosti Kolín

Volební období 2023–2028

Název: 4. jednání farní pastorační rady

Datum: 16. 9. 2024, 19:00 –21:30 hod

Místo: Farní komunitní centrum, Brandlova 25, Kolín

Přítomní: Ján Halama, Carolus Tefa, Jaroslav Batóg, Karel Sova, Petr Čech ml., Jiří Hůla, Eliška Těmínová, Libuše Kubičková, Filip Dvořák, Tomáš Těmín, Michaela Prokopová

Omluvení: Kateřina Tesařová

Přizvaní hosté: 0

Přílohy zápisu: 3

Zahájení

Předseda pastorační rady otec Ján Halama přivítal všechny přítomné členy, PR se sešla v počtu 11 členů. Program byl schválen bez připomínek.

BODY PROGRAMU

1. Biřmování

Slavnost biřmování – svátost biřmování udělí našim farníkům Mons. Jan Graubner, pražský arcibiskup v neděli 22. září v 10 hod. v chrámu sv. Bartoloměje. Předpokládá se účast 25 – 30 biřmovanců. Návčik a příprava proběhne pátek 20. 9. v rámci spolča mládeže.

Občerstvení zajištěno. Eliška Těmínová podává zprávu také o tabulce s přehledem občerstvení, které zajišťují sami biřmovanci. Po obřadu následuje společné posezení ve farním komunitním centru. Farníci se mohou zapojit do příprav sálu – pomoc vítána.

2. Farní den

Farní den je naplánovaný na sobotu 5. 10. Navrhujeme přizvat farnost Praha – Uhřetěves (o. Marian Brudny) do Kolína a prožít farní den společně. Oslovíme také bratry a sestry jiných národností – Vietnamce, Filipince, Ukrajince, kteří mají bohoslužby v našich kostelích. Místo setkání: Komunitní centrum sv. Zdislavy na Zálabí. Setkání zahájíme dopolední mší sv. v kostele sv. Víta. Bližší program bude upřesněn. Organizační záležitosti: stoly a lavice zajistí p. Těmín, zahradní stany jsou v jednání. V tento den bude zrušena ranní mše sv. v kostele Nejsv. Trojice.

3. Vize, mise a pastorační plán farnosti. Jak začít proces?

Je třeba vyjít z reálných potřeb farníků i okolí kolem nás, vyjít samozřejmě z evangelia a zkušenosti církve. O. Ján předkládá přílohu „Učednictví je riskantní záležitost“ k zamyšlení a představuje online kurzy na obnovu farnosti pro faráře i laiky,

kde se lze inspirovat příklady dobré praxe z jiných farností. Kurzy Alfa – reflexe se závěrem, že se nejlépe osvědčily pod vedením autority kněze.

4. Služby v rámci farnosti (nástěnky, pomoc při oslavách, koncertech, praní liturgického prádla)

Připravíme seznam jednotlivých služeb ve farnosti a vyzveme farníky, kteří budou ochotni pomáhat a sloužit a tím se podílet na činnosti farnosti v provozních a organizačních záležitostech. Možnost přihlášení bude zejm. přes elektronický formulář na webových stránkách farnosti, ale i v papírové podobě v kostelech.

5. Sčítání farníků v říjnu

Sčítání proběhne ve dnech 12. – 13. 10. V sobotu při mších sv. s nedělní platností a v neděli ve všech kostelech. Farníci mohou při sčítání pomoci v kostelech s větší účastí – tj. v kostele sv. Bartoloměje, sv. Víta a Nejsv. Trojice. Je třeba evidovat počet rozdaných lístků a spočítat jejich návratnost. Lístky se budou rozdávat při vstupu do kostela všem návštěvníkům po jednom kusu. Rodiče vezmou lístky také pro své děti. Sčítací lístky se vyplňují anonymně. Data se označují natrháváním formuláře (*př. pánové natrhnou lístek po lince vedoucí „muž“, dámy ke slovu „žena“*). Informace ke sčítání farníků zveřejníme ve čtrnáctidenním předstihu v ohláškách.

6. Červená středa informace

Červená středa připomíná pronásledování lidí po celém světě pro víru. Letos připadá na středu 27. 11. Program Červené středy nebude v kostele sv. Bartoloměje, ale na Karlově náměstí v podobě informační kampaně. Uvede Mons. Václav Malý, zazpívá a zahraje Surikata Gospel. Počítáme se společným obědem s panem biskupem a paní místostarostkou.

7. Adventní duchovní obnova: 30. 11. nebo 21. 12.

Přikláníme se spíše k termínu 21. 12., duchovní obnovu povede dominikán otec Metoděj V. Němec.

8. Farní ples

Třetí ročník plesu se uskuteční v pátek 17. 1. 2025 ve Starých Lázních, zahraje Echo 91.

9. Jáhenské svěcení bratra Václava Plánky – 19. 10., Bratislava

Zvažujeme společný zájezd autobusem. O tom, jestli bude zájezd organizován hromadně rozhodne finální cena a počet zájemců.

10. Farní charita – info

- FCHK informovala Odbor obrany a krizového řízení (p. Pospěch) a p. místostarostu Šulce s nabídkou pomoci pro oběti povodní – potraviny, drogerie apod.
- Komunitní centrum na Zálabí se potýká s vanadlismem – posílena hlídka městské policie, přesto dochází k nejrůznějšímu poškození na budově nebo v okolí centra, proto p. ředitel zvažuje opatřit kamerový systém. Instalace městských kamer v této části v záměru není. Neví, kolik bude pořízení kamerového zabezpečení stát, ale počítá s tím, že na tento záměr budou směřovat různé charitní sbírky. Problémy – volně pohozené inj. stříkačky po uživatelích drog, nepořádek, natuklá výloha, vyrvané světlo apod.) Doporučujeme prostor nasvítit osvětlením na čidlo.
- Charitní centrum Kohoutek – lidí přibývá; za pololetí cca 200 klientů, poptávka zejm. po pánském oblečení a pánských botách
- Národní sbírka potravin proběhne 23. 11., obchod ještě není určen
- KC sv. Zdislavy – FCHK hledá dobrovolníky, kteří se chtějí v KC aktivně zapojit, snaha rozjet a podpořit místní komunitní práci
- Objevila se poptávka po dětské skupině „hlídání malých dětí“ – záměr ke zvážení, hledá se podpora financování

11. Rok 2025 byl vyhlášen Svatým rokem, bude organizována národní pouť do Říma.

Ubytování a letenky nejsou zajišťovány hromadně cestovní kanceláří. Poutě po vlastní ose vychází podle předběžného průzkumu nejlevněji (možno vytvoření menších skupin podle individuální domluvy). Ubytovacích kapacit je v Římě dostatek, doporučujeme letenky i ubytování rezervovat v předstihu.

12. Další témata a diskuze

Kostel Nejsv. Trojice – protože kostel využívají pro bohoslužby početné skupiny, je vytvořen kalendář.

20. 10. Misijní neděle – uvítáme zapojení farníků do přípravy misijních koláčků

1. 12. Adventní koncert v chrámu sv. Bartoloměje

15. 12. Třetí adventní neděle – navrhujeme v menším formátu navázat na tradici Otevřené ulice a připravit na Bartolomějském návrší odpolední program – koncert v kostele sv. Bartoloměje (manželé Radovi), prodejní stánky FCHK a DKŠ na návrší, přizvat skauty aj.

Hudební doprovod obou akcí proběhne s finanční podporou spolku Pro Bartolomeo.

Termín nejbližší PR: Termín se domluví průběžně.

Přílohy zápisu:

1. Informace k průzkumu návštěvníků bohoslužeb
2. Pokyny k průzkumu návštěvníků bohoslužeb
3. Zamyšlení k vizi a misi farnosti – Učednictví je riskantní záležitost

Zápis vypracovala: M. Prokopová, člen PR

Zápis schválil: J. Halama, předseda PR

Bartoloměj – farní časopis. Vydává Římskokatolická farnost Kolín, Brandlova 25, Kolín.

Na vydání spolupracovali: Ján Halama, Martin Křídlo, Jaroslav Pejša, Martin Prokop, Tomáš Pavela.

P. Ján Halama: tel.: 604 294 247, e-mail: farnost-kolin@volny.cz

• e-mail: farninovinu.kolin@gmail.com • web: www.farnostkolin.cz • FB: facebook.com/farnostkolin

Číslo účtu farnosti: 3252369369/0800, variabilní symbol pro dárce: 1211638 (dle evangelia sv. Lukáše 6,38) případně v poznámce uvést: *dar pro farnost* (nebo jiný účel).

Fotografie na titulní straně: M. Lachec